

عکس‌ها: سهراب محبی

کنسرت موسیقی Jazz Manfred Josel

گروه مانتفرد یوزل
(آتریش)

۱۶ و ۱۵ شهریور ۸۰

فرهنگسرای نیاوران / بنیاد
آفرینش‌های هنری نیاوران
کیوان میرهادی

برنامه شامل آثار دوک
ایلینگتون، جرج گرشوین،
مایلز دیویس...

مانفرد یوزل: طبل
(آتریش)
کلاوس مالم: کنترباس
(آتریش)

دو مینیک کرایستمان:
ترومپت (آلویونی)
بلاز ژرژوویکی: پیانو
(آلویونی)
پرمیوز گراسیک: گیتار
(آلویونی)

گروه مانتفرد یوزل با برنامه‌ی جذاب و گیرا الحاق سنگ‌تمام گذاشت و سرعت خیره‌کننده نوازندگان سولیت در ضمن امپروویز (بدیه‌زمن)‌ها لطف و شرمین برنامه را دوچندان کرده بود. تکنیک پایه تمامی نوازندگان، شیوه کلاسیک بود و حتی گیتار پست نیز تکنیک کلاسیک را در دست چپ خود رعایت می‌نمود که کمی برای این سبک عجیب است ولی کاملاً از پس ادای جملات با این شیوه برمی‌آید و به استیبل **Joe Pass** گرایش داشت. نوازنده کنترباس از پایه‌های اساسی گروه به‌شمار آمده و سونارتنه (صدادهی) ساز وی کاملاً زمینه‌ی پاس مطمئن و پشتوانه گرم آن را فراهم می‌ساخت و در ضمن با سرعت اعجاب‌آور خود چشمها را خیره کرده بودا استیبل وی نیز مانند نوازندگی داد که بیشتر سونارتنه‌اش شبیه آثار **بیربرکده** و یا **چیت پیکره** می‌گردید گویان که در مناطق بالای صوتی در مقام مقایسه با **آر.مسترانگ** می‌گردد که در مجموع بی‌نقص و مطمئن برنامه‌ی خویش را ارائه کرد. پیانو نیز با فیکورهای آستینانو (یکسان و تکراری) در دست چپ چیزی شبیه حالت **یوگی ووی** را با زمینه هارمونیک نرم و فونکسیون‌های شیکاگویی ارائه کرده و بیشتر در نقش اکومپانیان (همراهی) ظاهر می‌شد گویان که در برخی اوقات نیز وظیفه سولستی (تکنوازی) با بدیه‌زمن را نیز بر دوش داشت که در مقام مقایسه با دیگران زیاد دندان‌گیر نبود خود مانتفرد یوزل نیز طبل نواز برجسته‌ی است و صدادهی گرم و مطبوعی از درامست ایجاد می‌کند. گروه یوزل، در مجموع تمایل به سبک شلوغ و پرموسمادی «نیواورلئان» و مینکسکو داشته و قدرت خویش را در سریع نوازی و ریتم یکناخت طولانی و بدیه‌سرایین در ضمن این ریتم پیدا کرده است. حتی برنامه‌های مرطوبی مانند **Summertime** (گرشوین) و **Take the A Train** (ایلینگتون) که سرعت بالایی ندارند در دستان این گروه به حالت سریع و تند در آمده‌اند که قدرت این کار اغلب در نیویورک فعلی و گروه‌های مختلفی که در این شهر می‌نوازند دیده می‌شود و یک گروه اروپایی - بوهمی با ترکیبی نسبتاً جوان (بعضی از خود یوزل) بعد به نظر می‌رسد که بتواند از پس همچو کاری برآید که بدیه برآمد. دیگر، صدا دهی **Tutti** (همه با هم) گروه بود که با توجه به ضداوبرتاری خوب و شایسته ایرانی‌ها، یک‌گندست و هموزن به گوش می‌رسید و وان آن که معمولاً در کنسرت‌ها سعی می‌شود آهنگ‌های اول و دوم را کمی سبک‌تر و یا تمپو (سرعت) پایین اختیار نمایند تا به اصطلاح دست گرم شود و نوازنده و شنونده یکدیگر را پیدا کرده و ارتباط برقرار شود ولی گروه «یوزل» از همان ابتدا با سرعت تند و درخشان و جرأت و جاهلی درخو، تحسین، نفس تماشاکران را بریزد و امپروویزها بود که از در و دیوار بر سر و روی شنوندگان می‌بارید نکته دیگر این است که گروه‌های **Modern Jazz** از قبیل گروه فوقی عمدتاً بر قدرت و استیبل فزونی نوازندگان خود متکی می‌باشند و لازم به تذکر است که اگر شنونده‌ی متلاً نمی‌سرف از فلان آهنگ‌ساز معروف از **Jazz** را می‌شنود باید بداند که به دنبال این تم باید منتظر بدیه‌نوازی‌های تک‌تک افراد باشد و بی‌جهت به دنبال تطبیق آهنگ فوقی یا محفوظات ذهنی‌یی که از قبل تدارک دیده نرود. به همین خاطر نیز هست که اجرای شب دوم نوازنده‌ی اسلاواشانی با شب قبل و با دفعات متوالی قبلی و بعدی او ندارند و اصلاً یکی از جذابیت‌های **Jazz** نیز همین امر است. عمدتاً می‌توان فرم کلی گروه‌های متعارفی از این دست را به‌صورت مدل زیر ارائه نمود:

تم **Tutti** - بدیه‌نوازی افراد بر روی تم یا به صورت جمله‌های خود ساخته - تکرار تم به وسیله یک یا دو سولیت - فینال در حالت **Altoy** (آلوی فوی). این دفعه را برخلاف نوبت قبلی برنامه **Jazz** گروه (اسلامه) بسیار پرشورتر و پیاچرات‌تر برگزار کرده و نوازندگان را حمایت همه‌جانبه یعنی بعد از هر تکنوازی صدای شوقین تماشاچیان بلند می‌شد که شایسته کنسرت‌هایی از این دست بوده و به لطف برنامه می‌نوازد.

حیات امنای نیاورن می‌تواند از گروه‌ها و نوازندگان دیگری که در زمینه سبک آزاد و یا تلفیقی در محیط **Jazz** استفاده می‌کنند نیز دعوت به اجرای برنامه نماید، افرادی نظیر **John Sureman** یا **Giger** یا **Anour Brahem** یا حتی **Chick Corea** و **Ian Garbarok** ممکن است به دعوت‌ها جواب مناسب بدهند چون این افراد آدم‌های درویش مسلک و فروتن بوده و از طرفی شهرت و خبرگی و نواضع را با هم یکجا دارند. **Jazz** اکنون به خیمه‌های گسترده‌تری از عرفان و معنویت روی آورده و در آینده‌ی نزدیک تأثیر غیر قابل انکاری بر موسیقی سرزمین ما خواهد گذاشت و انواع جذاب تلفیقی‌نکی با طبیعت و روح ساک ایرانی که بیشتر در فضای لاهوت فوطه می‌خورد تا عالم ناموس، سازگار تر است.